

Advokát Zdeněk Koudelka: Kdo je skutečně problematický? Vrabel či České televize?

- CZ24 News | 21. listopadu 2022

ČESKO: Občanský aktivista Ladislav Vrabel kritizuje vládu i Českou televizi. Má tedy mnoho odpůrců.

Problematické financování Vrabela či České televize?

Vrabelovi kritici říkají, že lidé mu zasílají příspěvky na konání jeho demonstrací, přitom jsou na něj vedeny exekuce. To jsou pravdivá tvrzení, ale porovnejme je s financováním České televize.

Zásadní rozdíl je v tom, že lidé posílají Ladislavu Vrabelovi peníze dobrovolně. Jde o jejich svébytné rozhodnutí. Svoboda získaná v listopadu 1989 je i o tom, že ve škále různých občanských aktivit si lidé mohou vybrat, kterou podpoří vlastními penězi. O těchto aktivitách si můžeme myslet, co chceme, ale je svobodným rozhodnutím každého, aby své peníze vynaložil tak, aby to přispělo k jeho pocitu štěstí.

Respekt k osobnosti spoluobčanů je i v tom, že ctím jejich právo zvolit si, koho chtějí, i poslat peníze, komu chtějí, a též to zveřejnit. Ovšem některým to není po chuti. Považoval jsem za svou povinnost v rámci odporu proti cenzuře vládě nepohodlných webu, některé tyto weby podpořit proti zneužívání moci a zavádění cenzury i finančně. Když jsem to zveřejnil na mém blogu na *iDnes.cz*, jeho správce Patrik Banga mne stáhl z veřejné nabídky blogů *iDnes.cz*. Nu což, boj za svobodu slova tím nevzdám.

Česká televize je placena státem nařízenou a vynucovanou dávkou, která se nazývá koncesionářským poplatkem, fakticky jde o televizní daň. Platit ji musí i ten, který ji platit nechce, i ten, kdo Českou televizi nesleduje či je Českou televizí poškozen. Dokonce ten, kdo nad Českou televizí vyhraje soudní spor a ta mu musí zaplatit náhrady, se na tyto náhrady skládá skrze televizní koncesionářský poplatek. Česká televize mu pošle peníze, které sám předtím pošle České televizi. A kde je v tom spravedlnost?

Aby stát nějak nahradil to, že lidé musí povinně platit České televizi, stanovil, že televize, včetně svého hospodaření, podléhá zákonu o svobodném přístupu k informacím. Televize tedy má údaje o sobě sdělovat a ne zatloukat. Je to nástroj kontroly nad hospodařením s veřejnými prostředky. Ale Česká televize své zákonné povinnosti neplní.

Česká televize zatlouká, jde-li o peníze

Dne 11. 2. 2018 jsem podal žádost o informaci České televizi, kolik stojí pořady Otázky a Fokus Václava Moravce. Šlo mi o celkové výrobní náklady, tedy ne o Moravcův plat. Za pár měsíců to bude už pět let a televize zatlouká. To přesto, že dvakrát ve věci rozhodoval Městský soud v Praze a jednou Úřad pro ochranu osobních údajů – vždy ve prospěch mne jako žadatele o informaci.

Česká televize se ohání údajnou ochranou obchodního tajemství, přestože § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím výslovně říká: „*Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.*“.

Naposledy měla podle rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů Česká televize rozhodnout o

mé žádosti do 7. listopadu 2022. Ovšem zřejmě inspirovaná bojovým duchem Velké říjnové socialistické revoluce sdělila mi ve výroční den revoluce, že si prodlužuje lhůtu o 10 dnů. Asi ji těch 5 let dosavadního řízení nestačilo. Lhůta skončila 18. 11. 2022. Kdo si myslí, že Česká televize dodržela zákon, mýlí se. Česká televize nesdělila vůbec nic, ani že kašle na zákon i na mne.

Už se těším, jak tuto kauzu porušování zákona rozmáznou v pořadu Reportéři či 168 hodin. Určitě stejně, jako kdyby se podobné ignorace práva a tajezení informací o hospodaření dopustila Kancelář prezidenta republiky, veřejný ochránce práv či bývalá Babišova vláda. Nebo se mýlím a českotelevizní redaktoři nad tím zavřou oči? Ne to určitě neudělají. Nebo ano?

Na závěr

Až se v České televizi zase bude probírat financování Ladislava Vrabela, na kterého platit nemusím, vzpomenu si na to, jak Česká televize, na kterou platit musím, informuje o svém hospodaření. I zde platí Matoušovo evangelium: *“Proč vidíš snítku v oku bratra svého, ale trám v oku svém nevidíš.”*.

AUTOR: Zdeněk Koudelka

[ZDROJ](#)